

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alkalmán a hirdetés díj minden külön beutazástól 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Nyiltéri közlemények minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. a.)

Kéziratok nem adóznak vissza.

Előfizetési árak

helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 — —
 Negyedévre: 2 — 50 —
 Egy órára 1 — —
Egyes szám 4 kr.

A lap szemléli részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:

Telegr. K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

A szabadság napja

Légy üdvöz március tizenötödike, nemzeti újjászületésnek évfordulója!

A szabadság faklyája e napon gyuladt ki s tündéri fényével bevilágította az egész országot.

A szabadság, egyenlőség, testvériség eszméi dobogásba hozták a szívetek s megifjodott a nemzet.

»Talpra magyar!« — hangzott a jelszó s talpra is állott nemzetünk s oroszlani bátorsággal küzdött, midőn a vész órái elérkeztek.

Örömkönyek hulltak március 15-én, vér hullott egy pár hóval később, magyar vér, drága jó vér . . .

Diadalainkra gyász következett. A szabadság templomát lerombolták, oltárát szétdúlták, templom helyett börtönt építettek, oltár helyett bitót állítottak.

Köny és vér megszentelék e földet, mely a szabadság termő talajává vált, — vértanuinak halála halhatatlanságot biztosított e nemzetnek!

A mai reménytelenség és csüggedés napjaiban vágó szemekkel tekintünk vissza 1848 március 15-ikére. Akkor duzzadó erő feszítette a tagokat, ma lemondás vett erőt a lelkeken.

Miért e csüggedés, miért e lemondás? Tekintsetek a dicső multba s tanuljatok lelkesedni!

Március 15-ikén, a szabadság napján, félre a gyáva kishitűséggel! Nemzetünk élni, virulni fog, — multjánál szebb lesz jövője, melynek alapját a 48-iki eszmék vetették meg!

A halhatatlan eszmék szent örökség gyanánt firól-fíra szállanak s diadalmasan küzdenek meg a reakció, a szolgaság kísérteteivel!

A küzdelem pályabére, melyért milliók epednek, a független Magyarország lesz!

Március 15-iki emlékbeszéd.

— Irta és a márc. 15-iki ünnepélyen elmondta: Jánossy Zoltán. —

Légy üdvözölve Március Idusa, légy üdvözölve üde tavasz szellő; hiszen csókolod melegére leolvad a tél rabbillincse, virág fakad fák, bokrok tar galyán. Csókolgásd, lengesd e lobogókat is, melyeket a szabadság lángoló szeretete, az örök lobogása lelkesedés szorított izmos, munkára, harcra egyaránt kész, edzett, erős kezekbe. Csókolgásd körül te élető fuvallom, te szabadság forró lehellete, — csókolgásd körül e szabad nép szabad fainak büszke homlokát; hiszen a forró lehellettedől újra éledő, ünnepi, diszruhát öltöztető természettel együtt mi is ünnepelünk; egy ország tavaszának emlékére szentelünk vidám ünnepet.

A természet a jövendőnt köszönti diszköntésében, mi a jövőbe vetvén pillantásunkat, a multról emlékezünk. Jaj, százasoros jaj annak a nemzetnek, kit Isten megvert, ki bus, sivár jelenben tengődik, kinek kétes jövőjében reménye nincsen, ki üres multjában örömet nem talál! Hiába kérdi a jelent, hiába kérdi a jövőt: egyik sem felel szavára; a multhoz fordulna vigaszt a szerencsétlen, de hulló könnyeitől abba sem láthat tisztán, az is üres lett előtte!

Tekintsetek észak felé, hol egy megölt ország siri halmain vérszomjas kozák türelmetlen paripája kaparja a fagyos göröngyöt, hol annyi ezer villogó szurony készül talán egy új, nagyobb sir megadásához, hova egy csapásoktól sujtott forrongó birodalom hullámai gyűltek áttörni a béke porladó gátjait.

Tekintsetek észak felé, a merre a szöke Visztula méltóságosan hömpölygeti hullámain; futása tán azért olyan lassu, mert a honfábat sulya, éjszakája nyomja, talán azért áradt meg oly nagyon, mert rab hazának elnyomott fiai hullatták belé tájó könnyeiket? . . .

Tekintsetek észak felé, hol a tova siető hullámokban egy nagy és olyan igen megszorodott város — egykor szabadság büszke

gyermeke — könnyezve nézi óriás tagjait: nemzetek ünnepelnek ott is. Ha az éjszaka hollószárnyait kibontja s Varsó falára néma árny borul: egy-egy palotának ablakában fény villag elő, vig zene harsog; hiszen ünnepet ünnepelnek ma ottan; kéjben, gyönyörben tombolnak a büszke elnyomók; egy ország halálának százados ünnepe van ma! De sok palotának ablaka bezárva, csak az ég komorabb, sötétebb már nála; vig zene sem harsog — bus halotti ének, — az kellene oda — csak zokogás hallik, csak a könnyek hullnak; itt is ünnepelnek: egy ország halálának százados ünnepe van ma!

Fogadjátok részvétünket, ti, meghalt országunk bus, árva gyermeki, édes testvéreink hazaszeretében s szerencsétlenségben. Igaz, volt bűnök — nekünk is csak ez volt, vagy még most is megvan? : átkos visszavonás; de mint mi megbűnhődünk, ti is bűnhődtetek érte eléggé. Oh, ha még ez sem volna elég: száz év rabbillincsen, szétszaggatva, mint a vadállat prédája! ha csakugyan ezerziglen sultana az Isten haragja!

Fogadjátok részvétünket és a ti gyászos rabságotok, lepergő könnyetek tanítson bennünket, hogy e nagy ünnepet, Március Idusát úgy ünnepeljük meg, a mint méltó hozzánk igaz magyarokhoz, szabad magyarokhoz, a mint édes hazánk, édes szülő anyánk tőlünk meg követelheti.

Mert nagy ünnep ez polgártársak, kimagasló pontja annak az évnék, mely hazánkat új kötelekkel csatolta az európai műveltség, szabadság államokhoz; új kötelekkel, mely volt oly erős, volt oly szilárd, mint amaz első: a keresztény vallásra terés.

Ha egyik lábát akkor vetette meg e nép Európában, a mikor ősi pogány hitétől megvált: a másik lába csak akkor nyert megingatlan támasztó pontot, mikor megalkotta az 1848-iki törvényeket, s ledobta magáról a rendi alkotmány szabad mozgást akadályozó, elavult mellvértjét.

Ez az átalakulás biztosította hazánk létét a művelt és szabad országok között, midőn a szabad mozgás akadályait elhárítva: munkára képesen állította a nemzetet a művelődés harcsterére. A mit az 1848-iki országgyűlés a februári francia forradalom hírére fellelkesedvén, mindig fokozódó tüzzel készített elő, azt ezen nap, Március örök emlékü Idusa tetőzte be. A honnan 300 év óta a börtön, rabság fojtó lege áradt felénk: onnan repült fővárosunkba e csodás időnek prófétákat teremtő, ihlető fuvallma. — A bécsi márciusi forradalom híre fellelkesítte azt a dicső ifjúságot, melynek egyes tagjai azóta óriásokká nőttek s ime Március 15-én az ég örömkönyvei között — napvilágot lát, megszületik: a magyar nemzet 12 pontba foglalt kívánása s az Illyés lelkü, fiatal költő — azóta hazánk örök büszkesége — Petőfi szabadságdala a »T a l p r a m a g y a r k!«, s mint egy közelgő égi háború jós madara, végig csapott a tenger nép ingó hullámain.

Feltámadás ünnepe vagy te Március Idusa, benned az örök igazság aratott diadalt, az igazság, mely egy idős a világ teremtésével, s mely a romokba hulló világból diadalmasan fog kiemelkedni, mint maga az örök élet!

Isten nem teremtett sem szabadot, sem szolgát, sem urat, sem jobbágyot; de teremtett embert a maga képre s hasonlatosságára; nem teremtett gyűlölködő ellenségeket, hanem szerető testvéreket, hiszen Ő mindenek atyja, ki előtt nincs első szülött, nincs legkisebb gyermek. Oh nagy, nagy volt ez a nap 44 esztendővel ezelőtt, mert ezek voltak jelszavai: »Egyenlőség, szabadság, testvériség!«

Volt a többek között, volt egy ország, melyben valának ugyan törvények, de ezek csak bitortolták ezt a nevet, mert csak a szabad embernek, a nemességnek biztosították jogokat, messzeemenő kiváltságokat, s a nép nagy többségét — jogoktól megfosztva — a kötelességek bilincseibe szorították. Ez nem volt igazság. De jött egy nagy idő, csodálatos, örök emlékü év s az igazság kikelt ezer éves sirjából. Hiszen a törvény csak egy lehet: az igazság feltétlen szava, melylyel szemben nincs személy-válogatás. És ekkor kimondták e jelszót: Egyenlőség! mert az az igazság, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő legyen.

Volt egy ország, a melyben kevés kiváltságos ur keze alatt jobbágyok milliója szenvedett. Az urak fényes, magas sziklavárakban lakozának s azokhoz a sasfészekhez a pór emelte a természetet az egekbe nyuló bércek ormaira. A föld termése az uré volt, pedig a pór számtal, vetett. Az ur arczán mosoly, vidámság lakozott, a pór arczának számtalan redőin könny

és verejték egybe folyt vala. A pórnak nem volt semmije, az uré volt minden az eg alatt.

Az ur rendelkezett a pórral, fiainak karjával, vérevel; leányainak szűz ajkairól az urnak joga volt elrabolni az első csókot. Sőt a törvény pallost is adott az ur kezébe, hogy, ha már a pórnak földi élete ugy is az övé, — legyen hatalmában megajándékozni azt cserében amaz örök étellel. A kie az élet, miért ne lehetne azé a halál? — S az a porba tiport jobbágy, ha kedves volt előtte szolgálata, nem is igen mert mozgolódni, zugalódni, hanem ha az ur szeme villámolt, szava dörgött: »rabszolgaként keresszbe tett karokkal, görnyedve várta s vette a csapást!« Az ur parancsolt, a pór engedelmeskedett. Ez sem volt igazság.

De imé, csodálatos évek jött és az ur lezárt sziklavarából, hogy keblére ölelje lent a völgyben lakó, szegény jobbágyát: lejött megszentelt azzal a szabadság üde levegőjével, osztani véle a munkát, a munka áldását; osztani véle örömben, fájdalomban. Lemondott a parancsolás jogáról, csak azért, hogy annál inkább tudjon engedelmeskedni a közös édes anyja hívó szavának. Hiszen nem tud az engedelmeskedni, a ki a parancsoláshoz szokott s erről lemondani nem is akar soha.

Fényes csatákat vívott az a nemesség ezer hosszú esztendő alatt, Európa nézte, csodálta és térdre nyomta a fel tisztelet, fél rettegés előtte; de soha olyan nagy, olyan dicső nem volt ez az osztály, mint akkor, midőn az ősi elavult rendszer bástyáit lerombolva, megszűnt kiváltságos osztály lenni és magához ölelte jobbágyait, mint szabad polgártársakat. És végig harsogott az egész hazán a lelkesült örömköltés: Szabadság! Hiszen az az igazság, hogy egyik ember ne nyomja el a másikat, hogy szabad hazának minden gyermeke szabad legyen.

És volt egy ország, melynek tagjait csak a törvény bilincse, vagy legjobban esetben a szülőföld iránt való szeretet kapcsolta össze, s épen azért e hazának gyermekei olykor elleneséget indultak, elkecseregett gyűlölettel s fegyverekkel, melyeket a vérszomjas bosszu adott a kezekbe — állottak szembe egymással. Ez nem volt igazság! Ez az állapot vakmerő arczul verése, megtapodása volt Isten akaratának, melyet Ő az ember teremésében kifejezett és ihletett próféták által többször hirdettetett. És egyszer eljött »ama nap«, melyről a látókok nagy lelke álmódott, elérkezett az időnek teljessége, egy csodás örök emlékü esztendő s miként a megnyitkozott egekben angyalének, repült keresztül széles e hazán ez a mindenható, nagy szó: Testvériség! Mert az az igazság, hogy ember az embernek testvére legyen!

Az az ország a mi hazánk vala és az a csodálatos esztendő 1848. eme valódi, lét és nem lét határain egekbe nyuló roppant piramis (I. Arany Széchenyi emlékezte), hatalmas köszirt, mely egy évezrednek nagy ocajánából nyulak az ég felé, szikla, melyből egy új évezred üde forrása fakad. — Es e köszirten örök időnek intő jeleképpen világító torony gyanánt Március Idusa áll, belőle a morajló ocaóra háromszoros fényoszlop hull alá: Egyenlőség, Szabadság, Testvériség!

Március Idusa, feltámadás ünnepe vagy te, az igazság feltámadásának Husvét ünnepe! Hiszen az a lelkes ifjúság, midőn a szabaddá lett sajtó által megteremtette a gondolat szabadságát, egy csapásra létezővé tette mindazt, a mit az 1848-iki korszakotalkotó törvények czélba vettek. Mert, a hol a gondolat már szabad, ott a kezek s a lábak sem viselhetik tovább a rabbillincset, ott a régi elavult rendszernek, — mint éjszakának a napsugár előtt — pusztulnia kell!

Legyenek áldottak a feltámadott igazság buzgó apostolai! Sokat felszönhet nekik a jelen és a távol jövőnd és sokat szenvedtek ők az igazságot! Oh drága véren kell ezt megérdemlenni mindig!

Mert feltámadá észak, kelet, dél és nyugot az igazság hívei ellen. És imé, újra csodát tett a Mindenható, újra lezúgott a menyből a sebesen zúgó szelnek zendülése és felkele Péter apostol a nagyok között a legnagyobb, az első között a legelső, az igazság legdicsebb bajnoka: és langszavára »csodálatos ifju sereg« (Tóth K. Előre) nőtt ki a földből; fegyvert fogott az átfijuhodott magyar nemzet és küzdött őseihez méltóan és győzött; de aztán . . . aztán »a többi gyász, meg átok!« (Endrődi: »Hajósok dala.«)

És újra meg kellett történnie, hogy az igazság apostolai vértanuká lettek: a harczmezőn esett el, harczban ragadtatott el Illyés tüzes szekerén, a másik golyótól, vagy bitón veszett s a harmadik — talán ez volt a leg-

valóbb vértanu — megtudta menteni életét, de hazáját elvesztette örökre. Itt a földön örökre!

Hanem azért az igazságot újra megfeszíteni, újra eltemetni nem lehetett. Hosszu hallgatás után visszakövetelve elrablott jogait és lassanként, ha nem egészen is, visszanyerte azokat.

Es ime: elmondhatjuk hogy most is szabad hazának szabad gyermekei állanak itt, az igazság rendíthetetlen hívei és ünnepet szentelnek neked, te örök emlékü nap, neked, felejtethetetlen ifjúság, te neked, tavaszteremtő Március Idusa!

Tisztelt polgártársak! Mint a vallásos, egy politikai ünnepek is abban áll a jelentősége, hogy az ilyen nagmegállapodási pontja a jelennek, melyről egy pillantást vetünk hátra, egyet magunk körül, egyet előre s így erősbitjük vallásos és hazafiu érzésünket.

Midőn a multból visszazártok lelkünk a jelenen nyugszik meg: azt kérdelem tőletek tisztelt polgártársak, hogy vajon az igazságnak ama 3 nagy elve: Egyenlőség, Szabadság, Testvériség, átment-e már egészen az emberek szívébe, az életbe, megvalósította-e magát teljesen?

Igent ne mondjátok, mert meghazudtolnak az olyan esetek, melyekben azt szoktuk mondani: még a törvényben sincs igazság! Ebben ugyan nincs teljes igazunk, mert a törvény a föltétlen igazság szava, vagy legalább az akarna lenni; hanem az emberek látják sokféleképen az igazságot. Az igazság csak egy, de ki tudná azt meglátni teljes tisztaságában? Ne mondjátok igent, mert magas állásu hivatalnokok hazudolnak meg, kik jól tudják a módját, miképpen kell a szabad szót elhallgattatni; meghazudolnak az ezelőtt felszázaddal összeomlott rendi alkotmányok megmaradt romjai, a fényes lovagi öltözékek elfakult rongyai: az előtételek, mások lenézése, a czim- és rangkorság és az azóta unjonnan alakult »társadalmi osztályok«: szellemi és pénz-arisztokrácia. A kik másoktól kiűnőválnak, megkötik magukat, másokat akadályoznak, kimondhatjuk határozottan: a szabadság ellenségei! Ne mondjátok, ne mondjátok igent! Mert meghazudolnak a gyilkok, melyeket emberi kéz sujtott emberi kebelbe, — az özvegyek, árvák siralma, a koldus rongyai, az éhezők halovány orcái, a mindenkitől elhagyott, a társadalomból kidobott nyomorultak.

Egyenlőség, Szabadság, Testvériség, mikor jön el a ti országotok?!

Polgártársak, még azt is kérdelem tőletek: megérett-e korunk ama nagy eszmékre? Nem igyekeznék megnyírni a mások jogait, keresztre feszíteni az igazságot? Általánosságban az igazság hívei vagyunk, de vannak egyes jelenségek, melyek szemünkbe dobják a következtelenség, a hazugság igaz vadját. Aztán nem tartjuk meg magunkat kiváltságos lényeknek? Nem igyekeznék másoktól elszakadva rajtuk uralkodni; nem akarunk-e parancsolni, mig minden más ember aláazatosan engedelmeskedik? Nem akarunk-e kényurak lenni, mig körülünk rabszola minden ember? Az mondjon nemet, a ki nem hibás. Aztán, mivel különösebben a sajtószabadság ünnepe ez a mai nap, kérdelem: megérett-e a sajtó a szabadságra, a melyet élvez? Ha azt mondjuk is, hogy általában igen, ha azt mondjuk is, hogy a ferde kínoskévet képes leválni önmaga: nem találunk-e szomorú jelenségekre, az éretlenség elszomorító jeleire?

Imé, nem is olyan régen volt, ifjúságunk egy részét, a haza reményét és igaz reményét, mert ez az ifjúság szereti Istenét, szereti hazáját és készen áll, ha ugy kell lenni — a vértanuk véráztatolnyomaiba lépni, ez ifjúság is minő igaztalanul támadta meg a szabadságára méltatlan sajtó.* Nem gyűlöletből, de állítósmat igazoló példaképen állítottam ezt elébetek tisztelt polgártársak!

Továbbá kérdelem: á t h a t o t t é b e n n ü n k e t a T e s t v é r i s é g é r z e t e, az örök szeretet annyira, hogy az egész emberiség ne egyes emberekből álljanak, hanem lenne egy olyan hatalmas, egységes test, melynek éltető szivdobbanása: a szeretet, egysége a Testvériség; melynek tagjai egymás által és egymásért élnek? Elfelejtettük-e, hogy mit jelent az a megátkozott első személy: az é n? Megtanultuk-e, hogy feladatunk másokért élni?

Ne mondjátok igent!

Imé korunk éretlenségének egyik szomorú jele ama halátlanság is, melylyel nemzetünk többsége kidobta honából azt, a ki hazát adott

* De a szabadságra méltó sajtó védelmébe szerk. vette!

az árva népnek? Tudom, nagyon tudom, hogy vannak olyanok, kik a hálétlan embert a föld legnagyobb terhének tartják, a kik visszariadnak ettől a legundokabb vétektől; de a többség mégis újra megfeszítette az igazság láng-lelkű apostolát, ki maga is a megtestesült igazság!

Legyen bár indokolt is az a honossági törvény, nem lehetett volna-e — hiszen jól tudjátok, hogy kivételek úgy is vannak, ha ezen törvény alól nem, de mas törvény alól — nem kellett volna-e kivételt tenni azért az egyért? Miért kellett megfosztani örökre anyjától e hazának leghibebb gyermekét, miért kellett megfosztani a népet »édes atyjától? Igaz, hogy önként hagyta el hazánkat, igaz, hogy önként él az idegenben, de meggyőződése levén, minőt honunk nem élve olyan szabadságot, minőt megérdemel, s minőt az ő nagy lelke álmódott, földhöz ragadt hitvány por volna ő, ha a rögzítől meg nem tudna válni! Szabadságban a hon edes anyánk, kitől megvalni nem tudnánk soha, de a rabzsola-föld csak lakóhely, csak börtön, melytől meg lehet válni, melyből szabadulni kell! És ő így eszelekedett, hanem elvitt magával egy álmot, egy olyan dicső álmot, a milyen lelke volt, s a milyen lelke most is: szabadság hazának drága képe. Hat ezt akartátok kitépni lelkéből ti gyászmagyarok? Hat azt akartátok, hogy a hálétlanság annyira fajjon neki, hogy meg álmai közül is kidobja a szabadságot, független magyar hazát, mert a magyar nép immár mellatlanná lett arra? Hat valóban honatlanná akartátok tenni a bujdosót ti boldog hazafiak? Hat valóban földre akartátok rántani az őriást ti törpék?!

De nem, miért vádolnánk titeket, hiszen ti csak azért vagytok ilyen kicsinyek, mert nagy embereket csak nagy idők szülnék!

Ne mondjátok, ne mondjátok, hogy korunk megérett azokra a nagy eszmékre, ne mondjátok, mert meghazudtolt benneteket az élet!

Egyenlőség, Szabadság, Testvériség jöjjen el a ti országotok!

Ennek az országnak megvalósítása, ama szebb kornak előkészítése az a feladat, mely reánk vár a jelenben és reánk vár messze jövővendőben is. A czél, a mely felé törünk, olyan magas, hogy azt csak amaz utolsó napon érhetjük el, midőn megvalósul az »egy akol, egy pásztor« dicső, szent eszménye, midőn az irás szavai szerint az Isten lesz minden mindenkiben (I. Cor. 15. 28.); de magában a czél felé törekvésben, a küzdelemben olyan erő van, mely bennünket mindinkább emel és végre diadalra juttat, midőn a most éretlen kor végre valahára megéri. Itt nagy czélokért, az eszményekért való küzdelemnek főlemelő hatása abban áll, hogy a fokról-fokra való emelkedés, az örök tökéletesedés aczélolja, szászszorozza meg erőnkét.

Oh vajha ezen nagy eszmékért való küzdelemben érnök meg az ezredik évet, azt az ünnepét, melynek legnagyobb napja, Márczius Idusa lesz, oh bár így érnök meg, s bizonyos, hogy csakis így érhetjük a második ezer esztendő!

Küzdjünk az Egyenlőségért, Szabadságért, Testvériségért s az ezekben nyilvánuló igazság megtartásáért, mert azt a hazánkat; mert az igazság a mindenkinek fentartó erős Istentől szállt le hozzánk; ez ama sasszárny, melyen az Ur az ő választott népet hordozza!

És a mi politikai ünnepünknek, melyet

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Márczius 15-iki Ima.

— Elmondattott 1891. márczius 15-én. —

Hatalmas Isten, föld s világ Ura!
Kinek parancsszó sújthat és emel,
Ki trónodat sok égboltok fölött
Millió napok közt helyhezted el,
Kinek nagyságod a dörgő egek
Harsonája is gyöngye mondani,
S megolvadnak fénylő orcáid előtt
A tömérdek hegyeknek ormai:
Hogyan álljunk meg szentséged lakában?
Hogyan imádjon gyarlóság szava?
Meggyszegényülve elmúlva ajkunk,
Ha Atyánknak hitünk nem vallana.
De szent Fiadban elküldéd nekünk
Örök zálogul nagy szerelmedet,
Mondván, hogy mind, ki Ő benne hiszen,
Logjobb Atyánk! — választott gyermeked.

E hittel állunk trónod zsámolyánál,
E szent falak közt, hiva, hogy: jövel!
Könnyebb leszen imánknak szárnyalása,
Ha kegyelmednek karja átölel.

Bűnünk porát lerázva száll ma hozzád
Öröme gerjedt lelkünk, jó Atyánk!
S mint tiszta forrás, mint üde patak
Buzog, csak Téged magasztalva — szánk.

Tiéd a hála és magasztalás:
Az áldozat, mely szívünkben lobog,
Ki gyujtál hajdan bujdosló néped
Előtt a pusztán fénylő oszlopot.

Tiéd a hála és magasztalás.
Ki tanítál, hogy testvérek vagyunk,
S szent Fiadnak hathatós érdemében
Gazdag és szegény egyként osztozunk.

Itten a szabad ég alatt, a természet nagy templomában, Isten szent színe előtt az igazság feltámadásának szenteljünk, adjon vallásos színezetet az, hogy Istennek rebegünk hálát a multért, ezer hosszú esztendőért. Ő tőle kérünk erőt a jelen száféle küzdelmeibe, melyeknek csak Isten és a haza képezheti czélját, — ő tőle kérjük azt a szebb jövőndőt, a melyet már megbühöndünk.

Szeretett testvéreim; a ki figyelemmel kísérte a lefolyt évtized mozgalmait, annak lehetetlen volt nem éreznie azt a szinte czéltalan forrongást, azt a lázas lüktetést, mely átmeneti időszakok ereiben szokott jelentkezni; de ugyancsak a figyelmes szemlélőnek azt is kell immár éreznie, hogy azon átmeneti időszakok lejárt, korunk határozott irányt kezd követni. Kérdezzétek meg csak az idők jeleit s azok azt felelik, hogy a hitelenség, közöny, gyűlölködés végörája ütött s közeleg egy szebb kor: a hit, lelkesedés és szeretet kora. Imé, hatalmas császári trónról hangzik a szó, hogy a királyok királyja Isten, hangzik az Istenbe vetett bizalomnak erős szava. Bizony, ha egyebet nem tesz is amaz uralkodó, a történelem, mely feljegyzti szavait, megőrzi emlékét, mint egy új Dávid királyt.

Az igazi nagyság titka: megérteni, sőt megérzeni a korszellemet, mely csak egy és változatlan s ha egy-egy korszak eltávozik is tőle: megint győzelemre jut.

Magyar testvéreim, az igazságnak csak úgy lehetünk erős harcosai, ha Istenbe vetett bizalommal küzdünk azért. Hazafiúi és vallásos érzés egymástól el nem választható: hiszen az Isten intézi a világ történelem folyását, hiszen épen a kereszténység az igazság vallása, az Egyenlőség, Szabadság, Testvériség vallása.

Oh ne váljék, nem is válhatik a mi ajkaink üres hazugsággá a »magyarok Istene« kifejezés. Hiszen a magyar különben sem volt vallástalan soha; hiszen e nemzet imádsága is az Istentől kér áldást a hazára!

Most is Te töled kérjük jó Atyánk,
Ki elvezettél minket e hazába,
Az ígéretnek ez új országába
És itt megóvtál ezer éven át —
Te töled kérjük: adj erőt tovább is,
Hogy megmaradjunk a Te utadon,
Igazságotért küzdjünk szüntelen.
A nagy napok emléke által
Taníts hazát, egymást, Tegeid szeretni.
S a népet is, mely észak tájain
Mégölt országá sirhalman kesereg,
Vigasztald meg Te édes Istenünk,
Oh vigasztald meg testvéreinket,
És halld meg Isten, hogyha itt a földön
Egy rab nemzet bilincset csörgeti:
S rab nép e földön többé ne legyen.
Oh hozd el azt a szebb kort mindenkire,
Melyben nem álmol lesz, hanem való
Igazságnak és három sugára:
Egyenlőség, Testvériség, Szabadság!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. 14-én.

A képviselőház tegnap délelőtt tartott ülésén báró Bánffy Dezso elnök jelenté, hogy a Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter megválasztása ellen benyújtott petíció a miniszternek a mandátumról való lemondása folytán tárgyalanná vált. Az elnököt a ház felhatalmazta, hogy a főváros I. kerületében az új választás iránt intézkedjék.

Tiéd a hála és magasztalás:
A nagygyá lett szó rólad énekel,
Ki Lelkeddél ihletted sziveinket,
S szabad lett a szó, érző a kebel!

Egyenlőség, Testvériség, Szabadság,
Egedből szállt szent lánggal sziveinkbe,
A szikla Péter tünyelvén először
Midőn szóltál a megváltási Ige.
S Te apolád e szent eszmék csírát
Népünk szívében anyai száradon,
Midőn rab ágyunk volt az árva hon.
Lelked szolt e nap' ifjak lángszavában
S föleszmél rá a dermedt gondolat,
Fölszakított az érzést, mely nyögött rég
Epesztő, fájó, győtrő kin alatt:
S a földnek, melyre Árpád lábait
Lelked vezérelt ezredév előtt,
Egyenlőség lett gazdag s szegény
Testvériségben szíve összenőtt.
... Te szóltál és szabad lett
E hon és rajt' e nép:
Szabad földön szabad nép
Imája szállt feléd.
Velünk jártál, midőn reánk támadtak,
Kikkel megosztók édes mindennünk':
Világdöntő haragod ilt a kardon,
Melyet forgatott hadverő kezünk.
S prófétáid küldéd, midőn romokra
Térdelt lábunk, hogy minden elveszett:
Zakariás s Haggéus lelke zengett
Az üszkők és a temetők felett.
Nehémias s Esdrás munkás kezével
Cserélted föl dermedt, lehullt karunk'.
Zorobábellet viszatért időknél
Öröm-napjára fordítád Te bunk'.
S Te szólsz ma e nap emlékébe' vélünk,
Halld meg hát, mi hő keblünkben fakad:
Hadd légyen e hon mindenik fia
Testvér, egyenlő, hadd légyen szabad!
Hozd vissza ránk a régi dicsőségnek
Éji homályban késő hajnalát,

Bethlen gróf földmívelési miniszter benyújtotta ezután a folyók szabályozásának folytatásáról és a Ferencz-csatorna rendezéséről szóló javaslatot.

A napirend során, a felirati javaslat tárgyában a nap első szónoka Tóth Ernő volt.

Tóth Ernő után Tisza Kálmán kezdett beszélni. Beszédét azzal a kijelentéssel vezette be, hogy nem fogja védelmezni a kormánypartot, mert vannak tagjai, akik majd megvédelmezik. Szóhoz jutván Tisza, kijelenti, hogy ő csakis a »szolgalelkűség« ellen védi a kormánypartot, mert azt senki sem követelheti, hogy a vezér ne beszéljen pártfeleivel. Tisza Kálmán az 1867-diki kiegyezés előtti időre tekint vissza s ezután azt magyarázza, hogy a többségből alakult kormány a kiegyezésből folyó törvényeket megalkotni iparkodott, de fentartotta támadási jogát azokkal: a szakaszokkal szemben, a melyeket nem az ő kívánságához képest alkottak meg.

A továbbiakban azt fejtegeti, hogy a 67-es alap megváltoztatásához nemcsak a fejedelem szankciója szükséges, hanem szükséges a monarchia másik államában levő többségnek a hozzájárulása is.

A fuziót illetőleg kijelenti, hogy az akkori Deák-párt és a balközép közt semmiféle titkos konventikum nem volt.

Azoknak, a kik azt állítják, hogy a kiegyezés megalkotta Magyarország függetlenségét, azt feleli, hogy a kiegyezés megtörténte nélkül Magyarországról mint államról nem beszélhetne senki sem. Ezt az alapot békés uton megfontani nem is lehetne.

Elmondja most Tisza, hogy mit tart ő a szabadelvű párt és így a saját maga kötelességéről? Szembeszállunk — ugymond — mindazzal, a mi az alap ellen s illetve annak megváltoztatására irányul. Mindazzal, a mi magát az alapot támadja és az azoni fejlődést akadályozza. Védelmezni fogja a szabadelvű párt azt az alapot, a melyen 1867. óta fejlődünk.

Elfogadja a felirati bizottság javaslatát. (Eljenzés jobbról. Zaj és ellenmondás balról.)

Irányi Dániel emel szót most. Tisza Kálmán — így szől egyebek közt — ígérete daczára semmi mást nem tett felszólalása alatt, mint a saját multját és eljárását védelmezte. Tessék megmondani, hogy mennyiben valósította meg a baloldalon hangoztatott elveit tizenöt esztendő kormányzása alatt? Hamis állítás az, mi a volt kormányelnök Magyarország államiságának külföldön való elismerését mondott. A szónok utal a konzulátusoknál uralkodó állapotokra, a hol hiába keresi valaki a magyar czimert vagy a magyar zászlót.

Kifejté ezután Irányi, hogy a függetlenség és 48-as párt nem mond olyasmit felirátában, hogy a királlyal való kibékülést nem respektálja. — Sőt épen melegen óhajítja, de nem a 67-es, hanem a 48-as alapon!

Zajos helyeslések közben czáfolja meg ezután Irányi Tiszának a kiegyezési törvény változhatatlanságáról mondott érveit. Az 1867. évi XII. törvénycikket békés uton is meg lehet változtatni, ha biztosítják a király jogainak csorbíthatatlanságát. Ausztriával könnyű lesz megérteni, hogy neki is érdekében áll, a szövetség egy erős, független Magyarországgal.

A javaslatok bírálása előtt számon akarja kérni a kormánytól a választási visszaéléseket. Kérdi, hova fog vezetni az az eljárás, a melyet a nemzet a kormány részéről a legutóbbi választások alatt tapasztalt. Hogyan viseltessék

Nem harczok fergetegéből. — hazánkat
Hadd ölelje békédnek karja át.
Te vitted rég három tenger vizéig
Apáinknak győzelmes zászlait:
Szívünk, karunk, elménk hódítsa most el
Nagy népektől a palma ágait...

Mégis, ha jőne fondor ellenünk,
Hogy eltiporja ezt a szép hazát:
Rostósi sirján dördütsd el szavad,
S hozd hadd a utján bujdosó Csabát:
Diadal fényeibe fűrdik a hős
Lelkek csókján a háborui kard,
S mint ujszülött nap ragyog a szabadság
Egünkön, ha kiálltuk a vihart!...

Ne sujts csapások kinos ostorával
— Bár érdemeltük — sokat szenvedünk,
Nem, nem panaszunk; könnyeinkkel esdünk:
Jökedved újra forduljon felénk:
Áldásod karja völgyön, halmokon
A jólét magvát dusan hintse el,
S melyből busulás italát ivánk,
Öröm borával teljen a kehely
Oly sok meddő éven át hogyha volt
Barázdánk az áldásokban fukar:
Oh hadd csepegjen kövérséget is
Az annyiszor veráztatott ugar...

Védjed menvárunk', Szentgyházadat:
Szép hazánknak a Gileád-hegyét;
Ha táborát jár itt bánat, szenvedés:
Hadd gyógyítsa a tört szívek sebet,

Az iskolákban hirdettesse szád
Az igaz tudományt: félelmedet;
Bölcsésé az elmét s szívet egyaránt
Tegye a Te örök, dicső neved.
A tudomány, művészet és a hit
Szent Lelkédből merítse ihletét!

tisztelettel a magyarnép oly egyének által hozott törvények iránt, a kikről tudják, hogy a népakarat szabad nyilvánulása nélkül, vásár utján lettek törvényhozókká?!

A közjogi sérelmek egész sorozatának fölemlítése után az ellenzék lelkes eljenzése mellett jelenti ki, hogy a felirati bizottság javaslatát elvetendőnek tartja s Eötvös Károly javaslatát fogadja el.

Endrey Gyula, Visontay Soma és Várady Károly felszólalása után Irányi Dániel javaslatára elhatározta a ház, hogy ma, a márczius 15-iki évforduló napján ülést nem tart.

BELFÖLD.

Győrmegegye új főispánja. A hivatalos lap a következő legfelsőbb kir. kéziratot közli: A belügyminiszterium vezetésével megbízott magyar miniszterelnök előterjesztésére: gróf Laszberg Rudolf, Győr vármegye alispánját, ugyanezen vármegye és Győr szab. kir. város főispánjává kinevezem. Kelt Budapesten, 1892. évi márcz. hó 9-én. Ferencz József, s. k. Gróf Szapáry Gyula, s. k.

Az elkeresztelések ügyében az az új, de éppenséggel nem váratlan fordulat állott be, hogy a kormány nem találta a elfogadhatónak a hercegprímás elintézési módokat, melyet a nélkül, hogy elárultak volna mibenlétét, biztos arcanum gyanánt hirdettek az egyház és állam közt való béke helyreállítására. És hogy erre az eredményre jutottunk, ehhez éppen két év kellett a Szapáry-kormányának.

KÜLFÖLD.

Márczius 13-ika Bécében. Bécsből írják, hogy a minden évben szokásos felvonulás a központi temetőbe a márcziusi események sirjához, ez évben, mivel vasárnapra esett, nagyobb volt mint rendesen. Mintegy 8000 férfi és nő vonult a sirhoz, mely örökzölddel volt díszítve. A sirra mintegy 60 koszorút helyeztek. Midőn a munkások egybegyűltek, az egyik munkás levette a kalapját, a mit a többiek is megtettek, és »hoch«-ot mondott a szabadság és jog harcosaira; az egy másodikat pedig a nemzetközi szocialdemokráciára, a mi a megmenteknél viharos visszhangra talált. Majd egy másik munkás cseh nyelven mondott a szabadságra és a demokráciára éljent. Azután vörös virágokat szórta a sirra és a munkásdal éneklése mellett elvonultak. A rendet nem zavarták meg.

IV. Lajos nagyherceg. Darmstadt-ból jelenti egy távirat, hogy IV. Lajos, Hessen uralkodó nagyhercege, meghalt. A darmstadti hivatalos lap közzé tette a halált s egyszerűen jelentette az elhunyt egyetlen fiának, Ernő Lajos nagyhercegnek trónralépését.

Ujdonságok.

Márczius 15.

A nemzeti feltámadás nagy napjának 44 ik évfordulóját szent kegyelettel ünnepelte meg Debreczen város polgársága. Az ünnepélyt a főiskola lelkes ifjúsága rendezte s d. u. 1/3 órákig gyűlekezett a közönség a főiskola tágas udvarán, hol legkisebb számmal 5—6000 főnyi közönség gyűlt össze. Felvonultak harci lobogójuk és a 13 halálfejes lobogójuk alatt a debreczeni honvéd-egylet tagjai, élükön a 13 egyenruhás honvéddel, — a függetlenségi kör

Próféta lesz a gyenge ajku is,
Ha tűz nyelved hevélvel ihletéd!

Áldd meg fölketted: a magyar királyt.
Hogy bölcs szíved viselje képedet:
Állj mellé Te: a törvény Istene,
Igazságban, hogy birja népedet.
Szíve szerelme áldó nap gyanánt
Áraszsa ránk jöltévo sugarát,
Legyen nagynak, kicsinynek egyaránt
Együtt érző, segítő, jóbarát.

S az országlás millió, nagy gondjait
Kikkel megosztja, légy mindig velők,
Földöntöző záporként, hogy reánk
Áldást hullasson munkáló kezök.

Áldd meg hű szíved az alattvalót,
A közjóért legyen munkás, serény:
Hadd értes meg, hogy élni a honért
— Miképp meghalni oly dicső erény.

Áldd meg, ki az ekének szarvain
S a munkában fárastja karjait,
Ki karral, fővel küzd, előre tör,
S ki nagy neved' imádni hiv, tanit.

Áldd meg, ki e hazának hű fia,
Tul földén bár, vagy itthon esd feléd.
S ki hűtlen' — mint anyjár — tör reá,
Alázd meg a kevélyeknek szemét.

Áldd meg, oh Isten! ez egész hazát,
Védelmet terjeszd pajzsul fölé;
Kiket keblén táplál, hadd gyűljenek
Miként szerető, jó anya köré.

Egyenlőség, Testvériség, Szabadság
Hármas karjával hadd ölelje ő,
Kiknek lakást adott osztó kezével
A négy folyam közt a nagy honkereső!

gyének által ho- tudják, hogy a nélkül, vásár... sz sorozatának... felkes eljenzése... ti bizottság ja... Eötvös Károly... Soma és... után Irányi... a ház, hogy... napján ülést

panja. A hivata-... kir. kéziratot... vezetésével meg... előterjesztésére:... gyermege alispán-... tör szab. kir. vá-... Kelt Budapesten, ... Jozsef, s.

ügyében az az... fordulat állott... talált a le-... z e g p r i m á s... t, melyet a né-... benlényt, biztos... z egyház és állam... s. És hogy erre... hez éppen két év

D. északban. Bécsből... szokások felvonu-... márcziusi esetek... barnapra esett, na-... ntégy 8000 férfi... örökzölddel volt... koszorút helyez-... gyűltek az egyik... mit a többiek is... ott a szabadság... kát pedig a nem-... a mi a megje-... talált. Majd egy... n mondott a sza-... ra éjlett. Azután... rra és a munkás-... multak. A rendet

czeg. Darmstadt-... IV. Lajos, Hesszen... halt. A darmstadti... halált s egyszerű-... egyetlen fiának... trónralépését.

gok. 15.

és nagy napjának... gyűléssel ünnepelte... sága. Az ünnepélyt... ndezte s. d. u. 1/3... g a főiskola tágas... ssal 5-6000 főnyi... multak harci lobo-... gójuk alatt a deb-... an. Először a 13... függetlenségi kör

is, stéd!

gyar királyt. képedet: istene, edet. anánt arát, egyaránt

gondjait dig velők, reánk ezök. attvalót, serány: a honért dicső erény.

rvain rajait, tör. tanit.

lia, esd feled. ra — tör reá, zemét.

sz hazát, fölé; gyűjének

hadság ő, kézevel honkereső!

tagjai függetlenségi párt zászlója alatt, — az iparos ifjusági egyletek s más egyletek lo- bogóik alatt. Az ünnepély d. u. 3 órákor kez- dődött Báthori »Bucsudal«-ával, melyet a fő- iskolai énekkar szabatosan adott elő, — ezut- án Nagy Kálmán joghallgató érczes hangon hazafias tüzrel szavalt a Petőfi »Élet vagy halál« cz. költeményét — majd a főiskolai énekkar által előadott »Talpra magyar!« — után János s y Zoltán esküdtfelügyelő mon- ta el nagy szabású, eszmegazdag alkalmi be- szédét, melyet lapunk mai számában egész terjedelmében közlünk. Kőlcsey »Hymnus«- ának elzengése után a közönség kivonult a fő- iskola előtti emlékkertbe, hol a kőoroszlán — a debreczeni csata emléke mellett Diószegi Mihály hittanhallgató Petőfi »Talpra magyar!«- jának elszavalásával lelkesítette föl az ünnep- lő közönséget. Ugy az alkalmi beszédet, mint a szavaltokat gyakori éljenzésekkel szakítot- ták félbe s az egész ünnepély lefolyása ma- gasztos és felemelő volt. Diószegi szavatai után a főiskolai énekkar a »Szózat«-ot el- énekelt, a közönség a legnagyobb rendben szétszórt. Ma este a kereskedő ifjak önkép- ző-egyletében és a kereskedelmi akadémia in- ternátusában lesz hazafias ünnepély.

* **Török József jubileuma.** A deb- reczeni orvos gyógyszerész egylet elhatározta, hogy legidősebb tagja Dr. Török József kir. tanács ev. ref. főiskolai tanár és a magyar-tudományos akadémia rendes tagjának orvostudorrá avatása 50-ik évfordu- lója alkalmából folyó hó 17-én délután 5 órákor a városba nagy termében ren- dki- vüli közgyűlést tart, melynek egyetlen tárgya lesz az ünnepelt férfúnak az egyesület részéről üdvözlés. Ezen rendkívüli gyűlésre az egyet helybeli és vidéki tagjain kívül az ev. ref. főiskolai közös tanári kar, továbbá a városi s vármegyei törvényhatóságok tisztái kara és a helyi sajtó képviselői tisztelettel meghívotnak s minél számosabban megjelenésre kéretnek. Este nyolc óra után tiszteletére a Bika ven- dégül külön helyiségében társas összejövetel rendeztetik s ebben az ünnepelt tisztelői szin- tén résztvételre kéretnek. Debreczen, 1892. márczius 12. Dr. Varga Géza egyet. elnök.

* **A debreczen-hajdumegyei kör.** mely a fővárosban áll fönt, tegnap este — márczius 15-ikének emlékére — a budapesti »Aranyas« szülőde külön helyiségében — ha- zafias ünnepélyt rendezett, a következő mű- sorral: 1. Elnöki megnyitó beszéd, ifj. Bakó- czy János. 2. Alkalmi beszéd Pallagi Gyul- lától. 3. »Szabadság, egyenlőség és testvéri- ség«, — írta és felolvasta Szabó Sándor.

* **A debreczen első takarékpénztár** vasárnapi közgyűléséről szóló tudósításunkhoz pótlólag még fölemlítjük, hogy a felügyelő bi- zottságba beválasztottak rendes tagokká: Kar- dos László, Márton Imre és Tóth Béla, — póttagokká pedig: Koszorus Lajos és Mu- r a k ö z y László. Jelen volt a közgyűlésen 43 részvényes, kik 433 részvényt és 408 szava- zatot képviseltek.

* **Dalestély.** A debreczeni »Munkás Dalegylet« 1892. évi márczius hó 19-én, szomb- aton, a »Margit« fürdő disztermében zászló- alapja javára Zsiga Józsi zenekara közreműkö- désevel, táncszal egybekötött dalestélyt ren- dez Boros Lajos egyet. karnagy vezetése mel- lett a következő műsorral: 1. Dalünnep

Hadd váljon így dicsőbb valóra még Nagy multunkról beszélő dal, rege: Így lassa e hont s népet jó Atyánk! Kegyelmedből évek sok ezrede! Amen.

Tóth József.

Legyen e nap örökre ünnepelve, Mint szép jövőnek fényes hajnala! S a kit hevit önzetlen honszerelme Reményt s kitartást nyerjen általa, Hogy szép hazánk virulni fog örökre, Mig nem puhul az érczes honfíkar, Mert dicsőség napja ragyog fölötte, Ha egyetért mint akkor — a magyar!...

Titáni harc a hitregék korából Ujult fel im e dicsteljes napon. S hevítve a szent eszme mámorától, E szó viharzott annyi ajakon: Elég volt a rabszolgaság idáig. Meghalhatunk, vagy szabadok leszünk! Mind ezéda gaz, ki most heverni vágyik; Ki szittyavér: halálig küzd velünk!...

És küzdtek ők, mint zúgó tenger árja, Mely eisepert mindent, a mit talált! Egyik se félt, hogy tán ölebe zárja Vas karjával a rettentő halál. Egy gondolat megannyi honfi szivben, Csak annak élt: e hon legyen szabad... Hisz a földön mindent vehetni kincsen, S üdvöt mégis a hon jóléte ad!...

Öreg, ifju, s nemének büszkesége A honleány, a máskor gyenge nő: Szent őrijöngés csudáit vitte végbe

Therntől, 2. Deres a fü Goll Jánostól, 3. A bárd Silchertől, 4. A kanyargó Lánytól, 5. Tihanyi Echó, férfi négyesre átirta Boros L. Belepi-díj személyenként 50 kr. Egyleti, alapító és pártoló tagok szabadjegyüket használ- hatják. A szabadjegy 2 személyre érvényes. Felülfizetések közönséggel vétetnek s hirdapilap nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók: Zech József urnál a »Róza-bokorhoz« címzett vendéglőben (Kis-uj-utca), Kovács József szabó üzletében (Teleki-utca), a működő tagoknál és este a pénztárnál. Alapító és pártoló tagsági aláírást a pénztár a dalestélyen elfogad. Az aláírottak pedig ugyanott nyugtáikat átvehetik. Kezdete este 8 órakor.

* **Derék gyermekek.** A felvidéki in- ségések segélyezésére az ispotályi leányiskola növendékei közül adakoztak: Kovács Eszter 5 kr, Tóth Erzsike 20 kr, Faragó Juliska 10 kr, Nagy Etelka 10 kr, Nagy Erzsike 10 kr, Mikó Juliska 10 kr, Pető Mariska 10 kr, Sajtos Zsuzsika 10 kr, Frank Erzsike 10 kr, Halmi Róza 10 kr, Böszörményi Eszter 25 kr, Tóth Mariska 22 kr, Pető J. Mária 10 kr, Kovács J. Mária 4 kr, Rácz Erzsébet 20 kr, Balogh Julia 20 kr, Balogh Erzsébet 10 kr, Halasi Margit 10 kr, Csobai Mária 10 kr, Szabó Lujza 10 kr, Szebeni Zsuzsanna 10 kr, Tóth L. Julia 20 kr, Nagy S. Róza 10 kr, Herczeg Szeréna 10 kr, Kovács Mária 5 kr, Horváth Julia 2 kr, Faragó Mariska 10 kr, Vad Julia 2 kr, Kis Eszter 5 kr, Kovács Katalin 10 kr, Dopszai Eszter 1 kr, Pósalaki Mária 10 kr, Nánási Ilonka 10 kr, Piros Erzsike 10 kr, Hentes Eszter 1 kr, Sipos Mária 1 kr, Faragó Juliska 10 kr, Bagosi Róza, 10 kr, Bancsi Julia 10 kr, Nagy Ágnes 10 kr, Herczeg Kornélia 10 kr, Horváth Ilona 10 kr, Nagy Mária 2 kr, Sári Eszter 2 kr, Kis Julia 4 kr, Ujvárosi Sára 2 kr, Latinka Erzsike 5 kr, Nagy Pirokska 10 kr, Balogh Julia 2 kr, Sárkány Mária 2 kr, Lukács Eszter 2 kr, Nyilas Julia 10 kr, Kővári Róza 2 kr, Kis Julia 2 kr, Péntes Mária 10 kr, Nagy S. Erzsébet 5 kr, Nagy J. Mária 5 kr, Bartha Róza 5 kr, Szilágyi Juliska 20 kr, Erdei Julia 3 kr, Barna Zsuzsika 8 kr, Némethi Mariska 10 kr, Bagaméri Zsuzsanna 4 kr, Tökés Julia 2 kr, Papp Ilonka 10 kr, Kárpuli Stefike 20 kr, Kulcsár Mária 2 kr, Faragó Eszter 10 kr, Nagy M. Eszter 10 kr, Halasi Juliánna 2 kr, Fehér Margit 10 kr, Tóth Eszter 4 kr, Bányai Zsuzsika 5 kr, Mike Mária 2 kr, Rácz Ilonka 15 kr, Kis Juliánna 10 kr, Bog- rácska Mária 2 kr, Bográcska Juliánna 2 kr, Harsa Róza 1 kr, Tóth Juliska 2 kr, Mun- kácsi Róza 5 kr, összesen: 6 frt. 52 kr, mely összeg beküldetett lapunk szerkesztőségéhez. Eddigi gyűjtésünk a Kósa Mariska k. a. által küldött 1 frttal és a Rosenbaum V. Vilmos- féle 1 frt 28 krral: 8 frt. 80 kr.

* **Nyilvános köszönet.** Felülfizetési- ket a felvidéki inségések javára rendezett hang- verseny alkalmából utólagosan beküldötték s a lapok legközelebbi számaiban közölné nem lettek: Feldeim Ignác ur Csenger Bagosról 10 frtot, Buday József ur 5 frtot, ezekkel, va- lamint a Szilágyi Imre ur által felülfizetett 3 frttal és a Mészáros József ur által adott 2 frttal. — melyek a már fögöttelt számadás fő- összegében ugyan bentfoglatatnak, a tiszta be- vételi maradvány 425 frtot tesz. Fogadják nemes keblü adományaikért az inségell küz- dők nevében halás köszönetünket. Debreczen 1892. Márczius 14 M á r k Endre dalegyleti el- nök, B á r d o s Géza pénztárnok.

Oly fenséges volt a kitört erő... A zsoldos had mint »oldott kéve« hullott, A háromszin büszkén a merre szállt, S minden honfi mint egy hadisten állt ott, Hol szembe jönni látott száz halált!!

És mégis ennyi hősi küzdelemre, Oh! mondjam-e, mi várt rád nemzetem? Hiába hullt el hőseink ezre Vertől pirosló harci téreken... Kit az ellen hordái rettegének S nem győzhetett le ármany s cselszövés: Szegény hazám lüktető szíverének Tenvéredtől jött a gyilkos döfés.

Arad, Világos, oh! ha szólni tudna, Egetrázó jajszóban törne ki! Nézzétek im — ott a vértanuk utja, Hol annyi hős rablanczát csörgeti, E két hely a szabadság Golgothája... Hóhér kezén ott haltak a dicsők: Kiknek, tartson bármédig siri álma, Mig egy magyar lesz, mindig élnek ők!!

Szivem szorul, ha visszagondolok rá, Oly borzasztó a mi következett, Szegény hazám, mint tett élőhalottá Százszor megújult gyászos végzedet. A dicsőség szédítő mámorából Ah oly rémes volt a fölébredés... Rabszolgaság súlyos bilincse lánccolt, Mit vazolni — a szó, mind, mind kevés.

Már azt hívők, hogy népek sirja vár rád És mégis élsz: nem vagy már tetszhalott, S nem hordozod az önkény szolgajármát, Megérvén egy derültebb, szebb napot, Mely hirdeti hogy vértanuk porára A szabadság örök virága nő. S a mely nép küzd szabadságért halálra: Azé a mult, jelen és a jövő!!

Erdey László.

* **Elhalasztott közgyűlés.** — Az iparos kör-nek vasárnap délután 3 órára hirdetett évi rendes közgyűlése — habár a tagok szép számmal megjelentek, — még sem volt megtartható, mert a 3 évre kiterjedő ala- kulási új időszakra a kibocsátott aláírási iver- nek csak kevesebb része adatott be az elnök- séghez. Ennélfogva a közgyűlés f. évi márczius 27-re (vasárnap délután 3 órára) elnapolta- tott és felhivatnak a tisztelt aláíró és gyűjtő urak, hogy a náluk levő aláírási iverket — a kör ujra alakulhatásának czéljából — legkésőb- ben a márczius 24-én tartandó választmányi gyűlés előtt a kör helyiségében, vagy Szedlák József körpénztárnok ur üzletében átadni szí- veskedjenek. Az elnökség.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon mélyen tisztelt pályatársak, közel és távol le- vő rokonok és ismerősök, kik boldogult ked- ves nóm temetésénél történt megjelenésük ál- tal, úgy irántam, mint családom iránti részvé- tőket nyilvánították, fogadják legmélyebb há- laérzettel teljes köszönetemet. Debr. 1892. Márcz. Kenderessy Lajos.

* **Nyilvános köszönet.** Bodó Julis- ka és Debreczeni Ilona kisasszonyok által az egyet részére, annak 25 éves jubileuma alkalmából átadott ezüst-babér koszorú költségeire a debreczeni hölgyek körében eszközölt gyűj- tésből fennmaradt 35 frtot dalkörünk zászló alapja javára voltak szívesek adományozni, ezen nemes czélu megemlékezésért halás kö- szönetünket nyilvánítnak. — A kereskedő ifjak önk. egyesületének dalköre nevében: P a l y István pénztárnok.

* **Felszólítás.** Azon egyén, — ki egy nyakszíjjal ellátott fekete dachslu kutya joga- talanul elulajdonított, felhivatik, hogy azt a csapó-utczán levő Knoll féle házba 48 óra alatt annyival inkább szállítsa vissza, mert ellenkező esetben lopás miatt indítandó bü- ntető eljárás alá fog vonatni.

Esküdtzéki tárgyalás.

Debreczen, márcz. 15.

A Rosenbaum-Iványi sajtó-tárgya- lásnak váratlan befejezése történt tegnap.

Dr. Bakonyi Samu válasza majdnem 2 órát vett igénybe, s Rád I Ödön viszonzválasza szintén hosszabbra terjedt, amaz az ügyes ér- veiket, emez a szónoki erőt ezuttal is csillog- tatva. Rád I viszonzválaszában különösen éle- sen markirozta azt az anomáliát, mely az ál- tal származék, ha Iványi Ödönt rágalmozás- ban vétkeinek mondaná ki az esküdtzék oly tény közlése miatt, a melyért meg a panasz Rosenbaumot itélné el a büntető bíróság. S ezen tagadhatatlan ügyes érvet annyira hangsúlyozta, hogy ez által a kir. törvényszék az idő-előttiséggel eldöntésére látta magát provokálva, holott ez távol állt a Rád I intentió- jától. Visszavonult tehát a törvényszék s este 1/2 órákor egy teljes napi tárgyalás után kimondta azon végzést, miszerint a BTK. 267. §-ára való tekintettel a jelen sajtó ügy tárgyalása fölfüggesztetik mindaddig, míg a Rosen- baum V. Vilmos ellen személyes szabadság megsértése miatt folyamatban levő bírósági ügy végérvényes bírói elítélését nem nyert. Elmarasztalta egyuttal Rosenbaum panaszos urt 159 frt. eljárási költség megfizetésére, va- lamint a Dr. Bakonyi költséget is mérsé- kelten 130 frtban állapította meg ellene.

A meglopó végzés — mely bizony már jóval hamarabb is meghozható lett volna: sem egyik, sem másik félnek nem volt inyére, mert úgy Dr. Bakonyi Samu, mint Rád I Ödön semmi- ségi panaszt jelentettek be ellene.

Színház.

Színműtörő nő. Aradról írják, hogy ott egy csütörtökön előadott új társadalmi színmű zajos sikert aratott. A tetszéssel foga- dott darab czime: »A bankár leánya«, szer- zője Zachariásné Kallós Ilon, a ki eddig tár- czaszíkkal kellett feltűnést.

Judic Anna, a hirneves francia mű- vész, szerdán reggel érkezik Budapestre Lembergől, a hol szintén több előadást ren- dez. Judic két este lesz a népszínház ven- dége, e hó 16-án és 17-én s azokban a chan- sonettekben lép föl, a melyekben legnagyobb sikerét aratta. Kisérteében vannak Wehle Károly hegedű-, Grinauer Károly gordonka- és Rosensteel F. C. zongoraművészek.

Külfölké.

A hol Kossuth lakott. Egy törté- neti nevezetességű ház kerül a napokban le- bontás alá a fővárosban. A nagyköröna-utca 19. szám alatt, az Arany János-utca sarkán levő ház ez, melyben 1848-ban Budapest Kossuth Lajos lakása volt s melyben Kossuth lakásán az első magyar minisztertanácsot tar- tották. A ház Ónody Vilma, férjezett asszony Kálmánné tulajdona s helyére új háromeme- tes palotát építenek.

Befalazott asszony. Tóth Károly szőregyi jegyző — mint a Szegedi Napló írja — följelentés által arról értesült, hogy Miletin Milán odaváló gazda házában egy másfél év óta befalazott asszony van elrejtve. A jegyző a bíróval azonnal a helyszínre ment s ott egész borzalmasságában úgy talált mindent, a hogy neki besügték. Miletin Milán szerb gazda házában a belső szoba egy része el volt fa-

lazva. Vályogból volt rakva embermagasságon felül ez a fal, csak annyi szabad helyet hagy- tak, hogy a viláosság kissé beszivároghatott a tömlőcbe. Rettenetes volt a mit a fal le- bontása után láttak. A szűk lyukban, másfél év alatt elrothadt szalmán egy rongyokban bur- kolt női alak feküdt. Mikor a falbontókat meg- látta, állati hangon makogni kezdett s a sa- rokba futott. A sötét lyukban az asszonyon ki- vül nem volt más semmi, csak egy cseréptál, tele vízzel. Ez a szerencsétlen asszony a test- vére Miletin Milánnak, kit a jegyző rögtön le- tartóztatott. A nő születésétől fogva néma s a testvére azért zárta el, hogy valami örökség, a mit különben a nő kapott volna meg, ő rá essék. A befalazott nőt, a ki beteg, beszál- litották a szegedi kózkórházba.

A tyúkok nyelve. A párisi Petite Republique Francaise kiküldte egyik munkatár- sát a Passyban lakó Prévot du Haudray ur- hoz, a ki azt állítja magáról, hogy Edison fo- nografja és mikrofonja segítségével megtanulta a tyúk nyelvet. Hogy fölfedeztetése meg- bízhatóságáról meggyőzze, Prévot du Haudray az újságíróval sétát tett a környéken. Egy paraszt- ház előtt ott tanyázott egy csapat tyúk, egy ka- kas vezetés alatt, mely e pillanatban hangos kukorikát rikkantott. Hallja csak — szölt Prévot — a kakas azt mondja: »szép idő van!« S csakugyan fényes nap volt. »Várjon csak — folytatta az újmódi filológus — ráczafolunk a kakasra, először francziául, azután tyúk nyel- ven.« S hatalmas hangon elkialtotta: »Eszik az eső.« A tyúk-kompanya először megrebent a lárman, de aztán nyugodtan keresgélt tovább. Prévot erre valami apró szerzámot hozott ki a zsebéből, bedugta a szájába, utánozva a kakasok torok-hangját. — E hangot az újságíró nem értette meg, a tyúkok azonban igen. — Ezek aggodón tekintettek az égre s kászoló- dni kezdettek. A kakas azonban, mely csakha- mar meggyőződött a filológus hazugságáról, szárnyaival a földet söpörve, kitárt csőrrel feleje rohant. Prévot földre ugrott és így szólt: Nos, meg van már győződve? De nyugtassuk meg a tár- saságot. Azt fogom neki mondani tyúk-nyelven: »Kinek kell tengeri, szép szemes tengeri?« S csakugyan kakas és tyúkok nyomban elcsit- tak, körülfogták filológusunkat, várva az ígért adományra. Ehez a történethez nem kell egyéb, minthogy elhigye az ember!

A milliomosok városa. Erfurtban nemrég irták össze az adóköteleseket s a va- gyonbevallási iverkről kitűnt, hogy harminczhá- rom milliomos van a városban. Az erfurtiak most ugyancsak bűszkék a milliomosaikra.

Debreczeni ingatlanok forgalma.

Márczius 5-től márcz. 11-ig. Szücs István veszi Bakóczy István ondódi földét 500 frttért. Gyökös János és társai veszik Nagy Fe- rencz és társai vargakerti szőlőjét 870 frttért. Hegedűs István és neje Simay Berta ve- szik Jándi János darabos-utcai 1013 sz. házat ondódi földével 1845 frttért.

Kosztin Jánosné Kovács Mária veszi Botos András csapókerti szőlőjét 160 frttért. Papp Albert és neje Kun Ida veszik Deb- reczeni Andrásné Kis Zsuzsanna újkerti szőlő- jét 900 frttért. Tamás Jánosné Csányi Mária veszi Tamás Juliánna Zöld Józsefné cser-utcai 2352 sz. háza és ondódi földé 1/4 illetőségét 325 frttért. Nagy József veszi Szabó Józsefné Papp Sára ondódi földét 580 frttért.

Kovács Eszter veszi Kovács Sándor liba- kerti földét 125 frttért. Monoki József veszi Balogh József és neje Boldog Juliánna csapókerti szőlője egy részét 100 frttért.

Barta István és neje Tar Sára veszik Nagy Józsefné és társai kétmalom-utcai 882 sz. háza és földje illetőségét 700 frttért. Nagy János és neje Turi Juliánna veszik Trázy László újföldét 1200 frttért.

Zabos Péter és neje Buglyó Katalin ve- szik Dankó Mihály és neje Liptai Erzsébet on- dódi földét 950 frttért. Labonecz János és neje Gulyás Juliánna veszik Burai Jánosné Gulyás Zsuzsanna újföldét 2000 frttért.

Szöke Sándor és neje Szabó Zsuzsanna veszik Szabó István és neje Somossi Sára csapókerti szőlőjét 300 frttért. Sipos Péter és neje Szöke Sára veszik Nagy György homokkerti szőlőjét 450 frttért. Bagossi József és társai veszik az Ipar- egyesületi takaré- és hitelintézet hatvan-utcai szőlőjét 800 frttért.

Ózv. Horváth Jánosné Kis Juliánna veszi Balló József és neje Czina Juliánna csapókerti szőlőjét 255 frttért. Berger Jenő és neje Fischbein Mariska veszik Borsai Sámuel Széchenyi-utcai 1780 sz. házat 8250 frttért.

Közgazdaság.

A milleniumi kiállítás előké- szítőse tárgyában Baross Gábor kereskede- lemügyi miniszter megtette már a kellő intéz- kedéseket, amennyiben az országos szakegye- sületek kiküldötteiből előkészítő bizottságot szer- vezett, mely a kiállítás tárgyát, terjedelmét, helyét, szervezete és költségei tárgyában fogja az alap- vető munkálatokat kidolgozni. Ez a bizottság, melybe az országos iparegyesület a maga ré- széről Zichy Jenő gróf elnököt és Mudrony Soma igazgatót küldte ki, »még e hófolyamán megkezdi működését.

Közbányai sorsolás

A serteskereskedelmi csarnok jelentése.

Március 12.
a) Hizott sertes árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (párónkint 300-400 klgon felüli súlyban) 45.50-46.50. 2. Öreg közép (párónkint 300-400 klg-súlyban) 44.-45.- 3. Fialat nehéz (párónkint 320 klgon felüli súlyban) 47.50-48.- 4. Fialat közép (párónkint 251-320 klg, súlyban) 47.-47.50. 5. Fialat könnyű (párónkint 250 klg-ig terjedő súlyban) 45.-47.- II. Magyar szedett: 6. Nehéz (párónkint 280 klgon felüli súlyban) 45.50-46.50. 7. Közép (párónkint 220-280 klg, súlyban) 45.-46.- 8. Könnyű (párónkint 220 klg-ig terjedő súlyban) 45.-46.- III. Szerbiai: 9. Nehéz (párónkint 260 klgon felüli súlyban) 45.-46.50. 10. Közép (párónkint 220-260 klg, súlyban) 44.50-45.50. 11. Könnyű (párónkint 220 klg-ig terjedő súlyban) 43.-45.- Sertes létszám: március 11 napján volt készlet 139.665 darab. A hizott sertes üzletirányzata: változatlan. — Hizálni való sertes 15.-17.-, malacz (4-11 hónapos korban) felhajtott 1748 drb.

Budapesti gabonatörsde. Márc. 14-én. Buza tavaszra 10.27 pénz 10.29 áru, őszre 9.25 pénz, 9.27 áru. — Tengeri 1892 máj.-jun. 5.31 pénz, 5.33 áru. Zab tavaszra 5.86 pénz, 5.88 áru, őszre — pénz, — áru. — Káposztarepeze aug.-zept. 13.25 pénz, 13.35 áru.

Felélő szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** fönunkatárs.
(Szerkesztőség és kiadóhivatal. — hova mindenféle közlemény küldendő, nagy-uj-utca 1702 sz.)

1998/1892.

Árverési hirdetés.

Debreczen város közönségének törzsgyűléséből kielejtett **3 drb hágó és 9 drb 2 éves bika, 1892 márc. 29-én reggeli 8 órakor,** a hetivásárban árverés útján el fog adatni.
Debreczen, 1892 március 12.

(112.) 1-3. **A városi tanács.**

Új posztó raktár!

Tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy az egész országban oly nagy hírnévként örvendő

Brassói posztókból

a közelgő tavaszi idényre nagy választékú raktárt rendeztünk be s azokat a valódi tiszta gyapju minőségben igen olcsón árusítjuk el

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk. (8.) 53.-

Tekintetes Ur!

8 évig semmit sem hallottam és most, ha értelmesebben beszélek, egészen jól hallok. Az Isten fizessen meg önnek ezerszer a nekem küldött fül-olajért. En nyolezvan és fel éves vagyok és még irni fogok; a hírlapokban pedig közzé fogom tenni, hogy mily kitűnő szer kapható a sükettség ellen. Tisztelettel

Urban József. Bernutek.

Ezen

fül-olaj

(11.)

Dr. Deutsch M-től, minden nem veleszületett sükettséget gyógyít; nehéz hallást, füldobogást, ugymint minden fülbetegséget azonnal eltávolít. Kapható használati utasítással együtt 1 frt 30 kr-ért **Török József** gyógyszerésznél: Budapest, király-utca 12.

Vidékre 1 frt 50 kr előleges beküldése után (37.) bérmentve szállítatik. 4-10.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedr-
sülést csusz, kövszény, tagszaggatás
sz. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz.
közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és
70 kr. és a legtöbb gyógyszerárban kapható.
Csak Horgonyval valódi!

492.

(11.)

17-11.

AZONDÓDON 10 hold föld eladó.

(109.)

2.-

Ad. 1802.

1892.

Árlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város által előállítandó közbányi építési munkáinak felvételére irásbeli zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

Ezen építési munkái következő összegekkel vannak előirányozva:

1. Föld- és kőműves munka . . . 96,635.84.
2. Kőfaragó munka . . . 1975.16.
3. Ács munka . . . 24,054.33.
4. Vasgerenda és öntött vasneműk 17,665.42.
5. Falkötő vasak . . . 1135.04.
6. Bádogos munka . . . 7313.30.
7. Cement és beton munka . . .
8. Metlachi lemez burkolat . . . 11,924.99.
9. Asztalos munka . . . 3100.82.
10. Lakatos munka . . . 5666.-.
11. Mázoló és szobafestő munka . . . 2103.66.
12. Úveges munka . . . 466.64.
13. Kályhák szállítása . . . 622.-.
14. Vízvezetési munka . . . 7961.43.

Összesen 180,624.63.

A fent elősorolt munkák akár együttesen, akár munkanemenként külön-külön, esetleg általánosság mellett is kiadatnak.

Bánatpénzül a felvállalni szándékolt munkának 4%-ja akár készpénzben, akár óvadékképes értékpapirokban a f. évi ápril. hó 5-k napjának délutáni 5 órájáig a város házi pénztárába teendők le. — A zárt ajánlatok pedig ugyan azon nap délutáni 6 órájáig a polgármesteri hivatalhoz adandók be; mely utóbbiak más nap d. e. 9 órakor a városház nagytermében nyilvánosan fognak felbontatni.

Az ajánlat borítékán kiírandó a munkanem, melyre az ajánlat vonatkozik és az ajánlatban határozottan kijelentendő, — hogy az ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

Az építési tervek, költség számítások és vállalati feltételek a város mérnöki hivatalában megtekinthetők, esetleg utóbbiak a mérnöki hivatalban átvehetők és kívánatra megküldetnek. Elkészve vagy a kellő bánatpénz letétele nélkül beadott, továbbá távirati és oly ajánlatok, melyekben kétséget ébreszthető kifejezések fordulnak elő, figyelembe nem vétetnek.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött ajánlatok közül tetszés szerint választhasson, esetleg a körülmények szerint új pályázatot hirdessen, vagy a munkák biztosításairól más módon intézkedhessen.

Debreczen, 1892. március hó 10. napján.
A városi tanács.

(10.) 2-3.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmet felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatója.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magánygyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözök e viz csekélyebb szabad szénásv tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetséges forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénásvdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikleges ásványvizek sorába tartozik, részint magánygyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E viz más hason vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübi stb. kisebb szabad-szénásv tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főrektor

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítóval

Budapesten, Erzsébet tér 8. sz.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

188. tk.

1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szoboszlói kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Császi Lajos végrehajlatónak Süveges Lajos végrehajtást szenvedő elleni 88 frt 02 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében az árverést a szoboszlói 1011. sz. tjkvben A+1 alatt foglalt 1059. h.-számu ház és udvarra 200 frt, — az A+1 alatt foglalt 1058. h. számu ház és udvarra 200 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb

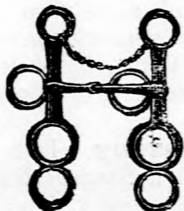
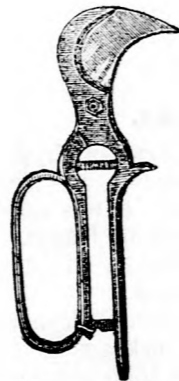
megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 5-ik napján délelőtt 9 órakor a szoboszlói kir. járásbiróság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kikiáltott kezehez letenni.

Kelt H.-Szoboszlón, 1892. január hó 17-kén.

Lengyel,
kir. járásbiró.

(111.) 1-1.

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparághoz és minden darab mellett jótállás,

RÚDVAS, LEMEZÉK, VASTARTÁLYOK,
legfinomabban acélezott és fémezett.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyha-felszerelések,
AGYAG- és VAS-KÁLYHAK,

konyhák és öntött vaslapok.

Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,

„KIS ÓRIÁS“ kézi tengeri morzsoló darabja 1 frt 75 kr.

Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,
kirakat- és ajtó acél-redőnyök.

Legolesőbb beszerzési forrás.

TÓTH GYULA

ELŐBB

TÓTH LAJOS és TÁRSA

(6.)

vasnagykereskedés

—20

DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

